

Klimat- och näringslivsdepartementet

kn.remissvar@regeringskansliet.se

kopia: lotta.lewin-pihlblad@regeringskansliet.se

Vår referens: Dnr. 25-9665

Remissyttrande över "Nya samverkansformer, modern byggnads- och reparationsberedskap – för ökad försörjningsberedskap" (SOU 2025:68), referens KN2025/01284

Post- och telestyrelsen (PTS) har enligt 1 § förordningen (2007:951) med instruktion för Post- och telestyrelsen ett samlat ansvar inom postområdet och området för elektronisk kommunikation. PTS är även beredskapsmyndighet och sektorsansvarig myndighet enligt förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap.

PTS instämmer i utredningens bedömning gällande behovet av att utreda förutsättningarna för en samlad lagstiftning om försörjningsberedskap och välkomnar det samlade greppet om den viktiga frågan försörjnings- och reparationsberedskap.

PTS övriga synpunkter avseende betänkandet följer nedan.

Angående avsnitt 3 "Nya samverkansformer mellan företag och offentliga aktörer" och frågan om försörjningsberedskapsavtal ("F-avtal")

Vad gäller F-avtal så välkomnar PTS betänkandets förslag om att införa sådana avtal som ett nytt verktyg för att stärka samhällets förmåga att upprätthålla försörjning vid fredstida kris, höjd beredskap och krig.

PTS uppfattar att avsikten med förslaget är att F-avtal endast ska få ingås om det (1) är nödvändigt för att skydda väsentliga säkerhetsintressen, *och* (2) det inte är möjligt att tillgodose behovet genom upphandling enligt upphandlingslagstiftning (se avsnitt 3.9, SOU 2025:68.). Om det är korrekt uppfattat anser PTS att de nuvarande förslagen kring F-avtal riskerar att bli trubbiga och svåra att tillämpa i praktiken, vilket kan leda till att myndigheter inte kan använda F-avtal i situationer där de skulle vara mest ändamålsenliga. Denna konstruktion riskerar att skapa ett inneboende glapp eftersom det finns situationer där det är fullt möjligt att upphandla ett avtal enligt upphandlingslagstiftningen i fredstid, men där myndigheten samtidigt bedömer att leveranssäkerheten inte kan garanteras vid en kris utan att avtalet ges status som ett F-avtal.

Om en eventuell lagstiftning uppställer krav på att upphandling inte ska vara möjligt, för att F-avtal ska få användas, riskerar detta att lämna ett stort tolkningsutrymme med en påtaglig risk för att olika myndigheter, och i förlängningen även domstolar, kommer att göra olika bedömningar. Detta riskerar att skapa rättsosäkerhet och bristande förutsebarhet. Av betänkandet framgår att kravet inte ska tolkas strikt formellt utan att det även ska omfatta situationer där en upphandling formellt är möjlig men inte bedöms ge tillräcklig leveranssäkerhet vid kris (se avsnitt 3.9, SOU 2025:68.). En sådan bred tolkning kan leda till svårigheter för myndigheter vad gäller tillämpningen, bland annat då det ofta finns begränsade tillgängliga data, eller ingen alls, vad gäller leverantörers förmåga att leverera i kris. På motsatt vis kan en extensiv tillämpning leda till att F-avtal används trots att en vanlig upphandling är fullt möjlig och tillräcklig.

PTS anser att ovanstående problematik borde utredas i större utsträckning och att ytterligare utredning är erforderlig vad gäller alternativa regleringar.

Detta yttrande har beslutats av divisionschefen Catarina Wretman. I ärendets slutliga handläggning har även avdelningschefen Anders Wallinder, rådgivaren Roger Gustafsson, enhetschefen Emil Hasselström, enhetschefen Gustav Blomberg, upphandlingsjuristen Gabriel Michelsen, juristen Peggy Haase och juristen Lisa Brink (föredragande) deltagit.

